

2. Postanowienie o wznowieniu postępowania doręcza się ukaranemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a jeżeli wniosek o wznowienie postępowania zgłosiła inna osoba — również tej osobie.

§ 56. 1. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania, wydane przez komisję I instancji, przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia zażalenie do komisji dyscyplinarnej II instancji.

2. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania, wydane przez komisję II instancji, nie przysługuje zażalenie.

§ 57. Do postępowania wznowionego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

Rozdział 8

Wykonanie orzeczeń

§ 58. 1. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznie wykonaniu.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu dołącza się do akt pracownika.

3. Czynności zmierzające do wykonania orzeczenia obejmują osoby wymienione w § 10 ust. 2.

Rozdział 9

Przepisy końcowe

§ 59. Wydatki związane z działalnością komisji ponosi jednostka organizacyjna, przy której komisja działa. Zapewnia też niezbędne urządzenia biurowe, kancelaryjne oraz inne materiały konieczne do pracy komisji.

§ 60. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do komisji tworzonych dla pracowników kilku jednostek administracyjnych. W takim przypadku komisje są powoływane przez właściwe organy, działające wspólnie.

§ 61. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

337

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych.

Na podstawie art. 41 pkt 1—3, w związku z art. 11 ust. 3 i 3a, art. 18 ust. 6 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1984 r. Nr 49, poz. 253, z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198) oraz art. 191 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 20, poz. 134, z 1989 r. Nr 20, poz. 107 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 4, poz. 19 i Nr 43, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad organizowania i finansowania praktycznej nauki zawodu oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych (Dz. U. Nr 52, poz. 268 i z 1988 r. Nr 29, poz. 201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia skreśla się wyrazy „oraz ponoszenia kosztów kształcenia przez zakłady pracy zatrudniające absolwentów szkół zawodowych”;
- 2) w podstawie prawnej wyrazy „art. 41 pkt 1—3” zastępuje się wyrazami „art. 41 pkt 1 i 2”;
- 3) w § 1 w pkt 8 skreśla się wyrazy „oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych i Zarządu Centralnego Związku Rzemiosła”;
- 4) w § 5 w ust. 2 po zdaniu pierwszym dodaje się zdania w brzmieniu:

„Dopuszcza się możliwość przedłużenia czasu trwania zajęć praktycznych odbywanych w sali porodowej przez uczniów, którzy ukończyli 18 rok życia, pobierających naukę w policealnych studiach zawodowych w zawodzie położna — do 12 godzin na dobę, przy zachowaniu tygodniowego wymiaru godzin tych zajęć, ustalonego w planie nauczania. Przedłużenie czasu zajęć następuje w uzgodnieniu między szkołą a zakładem pracy.”;

5) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Zajęcia praktyczne w warsztatach prowadzą z uczniami nauczyciele, a z młodocianymi instruktorzy praktycznej nauki zawodu — pracownicy zakładów pracy kierujących młodocianych na te zajęcia.

2. W warsztatach prowadzących działalność w formie wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo gospodarstw pomocniczych, których koszty działalności są pokrywane w pełni z dochodów własnych uzyskiwanych ze sprzedaży produkcji lub usług, zajęcia praktyczne z uczniami mogą być prowadzone również przez instruktorów praktycznej nauki zawodu — pracowników warsztatów. Decyzje w tych sprawach podejmuje dyrektor szkoły, przy której zostało utworzone gospodarstwo pomocnicze.”;

6) w § 14 w ust. 2 w pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy „lub spośród pracowników warsztatów, o których mowa w § 8 ust. 2 — instruktorów praktycznej nauki zawodu”;

7) w § 17 w ust. 4 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazem „Wojewoda”;

8) skreśla się § 18,

9) § 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„§ 19. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 zakłady pracy i szkoły, które prowadzą praktyczną naukę zawodu uczniów i młodocianych, wydatki ponoszone z tego tytułu wliczają w ciężar kosztów działalności.

2. Zakłady pracy i szkoły, o których mowa w ust. 1, otrzymują z Funduszu Pracy zwrot nie-

których wydatków związanych z prowadzeniem praktycznej nauki zawodu. Rodzaje tych wydatków określają odrębne przepisy.

§ 20. Kierownik rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej, właściwy ze względu na miejsce siedziby zakładu pracy lub szkoły prowadzącej praktyczną naukę zawodu, dokonuje zwrotu wydatków, o których mowa w § 19 ust. 2, na podstawie udokumentowanego rozliczenia, przedstawionego w terminie ustalonym z tym kierownikiem.”

10) skreśla się rozdział 4 (§ 24 i 24a).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *J. Janowski*

338

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 oraz rozporządzenie w sprawie stosowania równoważnych norm czasu pracy w komunikacji samochodowej i w transporcie samochodowym.

Na podstawie art. 129 § 2, art. 133 § 3, art. 139 § 2, art. 141 § 4 i art. 150 oraz w związku z art. 131, 151 i 295¹ Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1988 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1989—1992 (Dz. U. Nr 42, poz. 329) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w ust. 1 po wyrazach „wolne od pracy” skreśla się przecinek i wyrazy „wynikające z rozkładu czasu pracy ustalonego w myśl § 1” oraz przecinek po tych wyrazach;

2) w § 4:

a) w ust. 1 po wyrazie „wprowadzić” skreśla się przecinek i wyrazy „w stosunku do części pracowników zakładu” oraz przecinek po tych wyrazach,

b) skreśla się ust. 7;

3) w § 5:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kierownik zakładu pracy, po uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową, na wniosek pracowników lub z własnej inicjatywy, może wprowadzić rozkład czasu pracy przewidujący udzielanie dodatkowego dnia wolnego od pracy w każdym tygodniu. Taki rozkład czasu pracy może być wprowadzony na czas nie określony, jednak nie krótszy niż 4 tygodnie kalendarzowe.

2. W rozkładzie czasu pracy, o którym mowa w ust. 1, czas pracy może być przedłużony do 9 godzin na dobę, tak aby w okresie, w którym dodatkowy dzień wolny od pracy jest udzielany w każdym tygodniu, czas pracy wynosił 42 godziny na tydzień.”

b) skreśla się ust. 5;

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Kierownik zakładu pracy, po uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową, na wniosek pracowników lub z własnej inicjatywy, może wprowadzić taki rozkład czasu pracy, który przewiduje zmienne godziny rozpoczynania i kończenia pracy dla wszystkich lub niektórych pracowników, przy zachowaniu obowiązującego w zakładzie pracy dobowego i tygodniowego wymiaru czasu pracy.

2. Dwuzmianowa organizacja pracy może być wprowadzona w zakładzie pracy, jeżeli czas pracy obejmuje liczbę godzin wynikającą co najmniej z półtorakrotnego obowiązującego w zakładzie dobowego wymiaru czasu pracy. Trzymianowa organizacja pracy może być wprowadzona, jeżeli czas pracy w zakładzie pracy obejmuje liczbę godzin wynikającą co najmniej z dwukrotnego obowiązującego w zakładzie dobowego wymiaru czasu pracy.

3. Czas pracy zalicza się do danej zmiany, jeżeli godziny rozpoczynania pracy nie przekraczają przedziału połowy dobowego obowiązującego w zakładzie pracy wymiaru czasu pracy.

4. Zasady wprowadzania rozkładu czasu pracy, o którym mowa w ust. 1—3, określa zakładowy regulamin pracy.”

5) w § 7 w pkt 2 w nawiasie skreśla się wyrazy „i z 1983 r. Nr 45, poz. 208”;